

**MÁLGAGN HJÁ
SOSIALISTISKUM
UNGMANNAFELAGI**

4

Ár teirra heimleysu

Árið 1987 er lýst ár teirra heimleysu. Í 1974 hevði FAO eina stóra kongress í Rom, og endaði hon við at samtykt bleiv, at 10 ár seinni skuldu eingi børn doyggja í hungri.

Fimm ár seinni helt Willy Brandt ein fyrilestur, har hann ikki var so veruleikafjarur, men segði, at um eingi børn doyðu í hungri ár 2000, høvdu vit rokkið nógv.

Sannast má, at alt ov lítið verður gjørt fyri at hjálpa tilfaturskomnu londunum. Nógv siga, at vit geva so nógvan pening, vit kunnu, men er hetta heilt burtur við.

Hvønn dag hoyra ella siggja vit í fjolmiðlunum um hungursneyð ymsastaðni í heiminum. Um tað doyggja 12 ella 15 milliónir í hungri um árið, ella um tað eru 500 ella 800 milliónir fólk, sum liva á hungursmarkinum, so er hetta fyri okkum bert vøkur avrunað tol. Men vit hava skyldu til at hugsa um hvørt einstakt menniskja, hvørja einstaka menniskjalagnu, ið er ein av talinum 500.000.000. Hvørt minutt lata 28 børn undir 5 ár liva.

41.000 børn um dagin.

15.000.000 børn um árið.

Nógv av hesum bornunum eru heimleys, og hvørt barn, ið noyðist at sita svangt, er eitt brot móttvegis teimum grundsónarmiðum, virðum og málum, sum vit, ið ikki sita svong, siga okkum liva eftir.

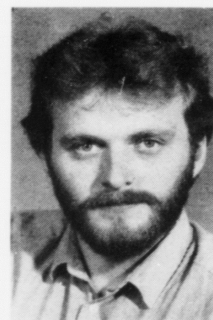
Trupulleikarnir verða nógv viðgjördir, men lítið verður gjørt fyri at loysa teir.

Fleiri milliónir missa tann einfaldasta rættin vit øll eiga, rættin til at liva, rættin at vera til.

Lat okkum í framtíðini eisini vera tað landið, sum letur mestan pening pr. persón, til flóttafólkahjálp og onnur líknandi endamál. Lat hetta ikki blíva ein kodd, sum vit sovna á, men lat okkum minnst, at vit bert lata 20 kr. hvør.

Eyðólv

SU sett tær óhugnaligu ferðsluvánlukturnar á virkisskrá sína

Hallstein Sigurðsson,

SU heur sett sær fyrri at fáa steðgað teimum mongu óhugnaligu og skilaleysu ferðsluvánlukkunum, ið krevja alt ov nógv, og aloftsat alt ov ung liv.

Hallstein Sigurðsson, limur í samferðsluráðnum, hevur lagt eitt uppskot fyri ráðið at arbeiða við. Vit hava tosað við Hallstein og biðið hann greitt okkum frá, hvat uppskotið snýr seg um.

Vit hava í SU hildið nógvur fundir, har vit hava viðgjört ferðsluviðurskipti og tær óhugnaligu vanlukkur, ið vaksandi ferðslan hevur verið sær. SU hevur eisini gjørt sitt fyrri at ávirka javnaðarflokkinn, og kunnu vit nevna, at Vilhelm Johannesen herfyri legði eitt uppskot fyri tingið, ið eg haldi hevði bót um hesi viðurskipti. Tað er øllum greitt, at ein lóg einsamøll er ongín haldgóð loysn, men hetta var eitt stig á leiðini. Tíverðri var henda lóg so barberað, tá hon bleiv viðtikið, at hon, eins og aðrar lógir á hesum øki, ikki fekk ta ávirkan hon annars hevði fingið.

Hvat snýr hetta uppskotið seg um?

Hetta er eitt uppskot um at fáa sett eina royndar-bussrutu í verk í Eyst-

uroynni, ið skal koyra unddómin til heimbygd sína eftir dansin. Hetta er ikki eitt líðugt uppskot, tí tey tøl o.a., ið einum tørvar í hesum sambandi, er samferðsluskrivstovan betur fyrri at fáa til vega. Tí liggur í minum uppskoti, at samferðsluráðið og samferðsluskrivstovan skulu arbeiða viðari við uppskotinum. Um t.d. hvussu nógvir bussar talan skal vera um — hvussu nógv starvsfólk skulu vera í hvørjum bussum — og hvussu umfangandi hetta royndartiltak skal verða?

Hvi hevur tú valt Eysturoynna sum royndarstað?

Eysturoyggin liggur ovast á hagtalslistanum yvir ferðsluvánlukkur, og er tí tað staðið, har vit, ið skulu skipa samferðsluna í Føroyum, fyrst eiga at gera eitthvørt. Eisini er Eysturoyggin best egnað sum royndarstað, av tí at har eru fleiri dansistøði, ið hava dans hvørt viku-skipti.

Heldur tú hendan buss-skipan fer at verða væl móttikið?

Ja, tað meti eg avgjört. Tey ungu fara at fáa ein álítandi møguleika fyri at sleppa til hús eftir dansin. Eisini fer hetta at hava stóran tyding fyri for-

eldrini, ið nú fara at sleppa undan at sova við telefonini á náttborðinum við einum ævigum ótta. Eisini meti eg, at dansifyrirreikararnir, sum í Eysturoynni aloftast eru ungmannafeløg, sjálvir hava áhuga fyri at ferðslu-

ruðuleikin verður loystur. Tað eru tey sjálvi, teirra javnaldrar og vinir, ið verða rakt av ferðsluvánlukkunum.

Harðskapur millum ung í Føroyum er vaksandi

Hyggja vit at okkara grannalondum, siggja vit, at tey hava fingið stórar trupulleikar av øllum harðskapinum millum ungdomar. Fleiri staðni hevur hann tikið valdið. Fólk tora ikki út aftan á at tað er vorðið myrkt, fólk tora ikki at melda seg um onkur verður álopin, og fólk tora ikki at melda ella vitna.

Eitt er vist at tað eru nógvur grundir til harðskapin.

Í Svøríki eru fleiri farin í hernað ímóti øllum judo, jiu-jitsu- og karatufeløgum, ið har blomstra sum hundalond. Nógvir av hesum kamptechnikinum hava røtur í gomlum religionum, og tað fylgja nógvir siðir við. Men hesir siðir verða í flestum førum gloymdir, og teir, ið stovna hesar klubbar, hava ikki nóg góða útbúgving innan hesar teknikkir. Her hómar onkur lætt vunnar pening, stovnar ein klubba, og úrslitið er at ein fær ein hóp av sonevndum »búllum«, ið klára seg væl við harðskapi og fremmandum kamptechnikum, og kunnu á henda hátt kúga onnur.

Í Føroyum er harðskapurin vaksandi, men ikki haldi eg, at judofeløgini hava skyldina av harðskapinum.

Grannalond okkara hava verið ov sein á sjóvarfallinum og skulu vit vera varin ikki at enda í somu støðu.